

Beste theaterliefhebber,

In februari werd u hier als theaterliefhebber op uw wenken bediend. Zowel Braakland/ZheBilding als Lazarus (& t,arsenaal) kwamen met spiksplinternieuw en (vooral) fantastisch werk naar CC De Steiger. De Leuvenaars van BZB brachten – naast een intrigerend theaterstuk met hemels mooie muziek – ook bijzonder nieuws mee: het gezelschap zal binnenkort samensmelten met de Limburgse theatergroep de Queeste. Ze zijn geen onbekenden voor elkaar, vorig seizoen maakten ze bijvoorbeeld samen de voorstelling 'Angst'. Hopelijk is hun huwelijk een lang en vruchtbaar leven beschoren! Ook 'Jawoord', een project van Pieter Genard en Lotte Heijtenis, kon het publiek bekoren. We zagen een voorstelling over de liefde, die duidelijk met heel veel liefde gemaakt werd.

Wat zeldzaam is, moeten we koesteren. Dat gaat zeker op voor goede theaterkomedies, want dat genre is echt wel met uitsterven bedreigd. We zijn dan ook verheugd een komedie pur sang op het programma te hebben. Op vrijdag 27 maart speelt Het Worm hier een eigen bewerking van 'Absurd Person Singular', een stuk van de Brit Alan Ayckbourn uit 1972. Deze nieuwe versie kreeg 'Eén twee drie, wie beweegt er nie?' als titel. Net zoals in 'Verre vrienden' (t,arsenaal, 2012) koppelt Ayckbourn

hier zijn talent als komedieschrijver aan zijn fascinatie voor sociale rituelen. Hij zoomt in op de menselijke wanhoop die schuilgaat achter het glas bubbels, de gekunstelde glimlach en het gesprek over koetjes en kalfjes. Het resultaat is een meesterlijke tragikomedie die voortdurend speelt op de grens tussen het hilarische en het inrieste. Op scène herkennen we Katrien De Muynck, Steve De Schepper, Katrien De Becker, Bert Vannieuwenhuysse, Arlette Sterckx en Johnny Voners.

Ook in de voorstellingen van het Nederlandse jeugdtheatergezelschap Unieke Zaken mag er al eens gelachen worden. Zij brengen doorgaans een wervelende mix van objecttheater, mime en muziek. Met hun voorliefde voor het absurde is de stap naar het universum van René Magritte snel gezet. Deze schilder vormde dan ook een belangrijke inspiratiebron voor 'Dit is geen droom'. Wij beloven u en uw (klein)kinderen een spannend en aanstekelijk theateravontuur voor oud en jong vanaf 4 jaar.

Hartelijke groet,

Bart Bogaert.

In de kijker ...

EÉN TWEE DRIE, WIE BEWEEGT ER NIE'

door HET WORM

Steekkaart van de voorstelling

Datum: vrijdag 27 maart om 20.15 u. in de theaterzaal

Tekst: Alan Ayckbourn
(oorspronkelijke titel: 'Absurd Person Singular')

Vertaling: Bert Vannieuwenhuysse

Regie: Bert Vannieuwenhuysse

Spel: Katrien De Becker, Katrien De Muynck, Steve De Schepper, Arlette Sterckx, Bert Vannieuwenhuysse en Johnny Voners

Vormgeving: Inge Appermont

EXTRA: om 19.30 u. is er in de studio een inleidende babbel met Bert Vannieuwenhuysse

In 't kort

Net zoals in 'Verre vrienden' (t,arsenaal, 2012) koppelt Sir Alan Ayckbourn in dit stuk zijn talent als komedieschrijver aan zijn fascinatie voor sociale rituelen. Hij zoomt in op de menselijke wanhoop die schuilgaat achter het glas bubbels, de gekunstelde glimlach en het gesprek over koetjes en kalfjes. Het resultaat is een meesterlijke tragikomedie die voortdurend speelt op de grens tussen het hilarische en het inrieste.

Over het stuk: Britse humor met een donker randje

In deze bittere komedie over het winnen en verliezen van sociale status volgen we drie koppels tijdens drie opeenvolgende jaren. Telkens komen ze samen bij een hapje en een drankje, ergens tussen kerst en nieuw, wanneer mensen op hun kwetsbaarst zijn. Ze kijken achterom, maken de balans op en smeden - als het even kan - plannen voor de toekomst. Eén koppel stijgt op de maatschappelijke ladder, de anderen... nu ja, dalen. Het zijn eeuwenoude, herkenbare mechanismen die bepalen wie op kop komt in de ratrace en wie hopeloos achterop raakt. Een absolute topcast zorgt voor een mix van fijnzinnige humor en pijnlijk menselijk falen.

Over de auteur

Alan Ayckbourn schreef tussen 1959 en nu bijna 80 toneelstukken. Dat betekent dus gemiddeld één à twee toneelstukken per jaar! Ayckbourn, geboren in 1939 in een Londense voorstad, is een theaterbeest in hart en nieren: hij is zowel acteur en regisseur als auteur. Reeds van in zijn schooltijd had de theatermicrobe hem te pakken en eens afgestudeerd wijdde hij zich volledig aan deze grote liefde. Eerst als acteur en regisseur in Oxford, Stoke-on-Trent en later in Scarborough. Hier werd hij lid van het Library Theatre. Zijn eerste twee zelf geschreven stukken werden een flop en Alan besloot op te houden met schrijven. Hij vond werk bij de BBC en regisseerde er vooral luisterspelen. Hieruit putte hij zoveel ervaring dat hij, na enkele jaren, opnieuw ging schrijven. Het eerste succes kwam in 1967 met Slippers. Drie jaar later werd hij directeur en artistiek leider van het Library Theatre. Al zijn volgende stukken werden daar gecreëerd, in eigen regie, meestal in een opstelling waarbij het publiek aan alle kanten rondom het speelveld zat. De succesvolle stukken werden achteraf ook in Londen opgevoerd. Ayckbourn wordt wel eens de Engelse Molière genoemd omdat er behoorlijk wat bitterheid in zijn humor verscholen zit. Toch blijft de toon altijd mild. Naar Ayckbourn kijken is zich vrolijk maken om de bekrompenheid en de eigenwijsheid van de medemens maar tegelijk kun je niet ontkomen aan het gevoel dat je om jezelf zit te lachen...

Wie is wie bij Het Worm?

Arlette Sterckx studeerde in 1987 af aan het Conservatorium van Antwerpen. Sindsdien speelde ze vooral theater, o.a. 'Agatha' van M. Duras, 'Popcorn' van B. Elton, 'De Schepping' van A. Miller, 'Een bruid in de morgen' van H. Claus, 'Menuet' van L.P. Boon, en tal van andere producties. In de jaren '90 kwam het eerste tv-werk. Vanaf 1996 speelde Arlette een vaste rol in 'Editie' en later ook in 'Spoed', afgewisseld door verschillende gastrollen in diverse tv-producties.

Katrien De Muynck studeerde Germaanse filologie aan de UGent en daarna toneel aan het conservatorium van Gent, waar ze in 1999 afstudeerde met 'Te' in regie van Gilda De Bal, dat de eerste prijs behaalde op Theater aan Zee. Sindsdien speelde en zong ze in tal van (muziek) theaterproducties: o.a. in 'Peter Pan' (Publiektheater Gent), 'Kuifje, de zonnetempel' (Tabas&Co., regie Frank Van Laecke), 'Falling in love again - all about Marlène' (Ensemble Grupetto), de felgesmaakte monoloog 'Cellofaan' (Theater The Mogul en BMT Gent) en 'Pot', 'Sterrenstof', 'Specht' en 'Bol de wereld' (4Hoog-producties, regie Raf Walschaerts). Katrien was ook actief als zangeres, violiste en frontvrouw bij de muziekgroep 'Les Piliers de Caberet'.

Bert Vannieuwenhuysse studeerde in 1998 af aan het Conservatorium van Brussel. Sindsdien werkte hij als acteur voor theater en televisie. Hij stond een regelmatig op de planken, onder andere aan de zijde van Nand Buyl in 'Visiting Mr Green'. Recentere producties zijn o.a. 'De schreeuw van Ensor' (Geert Vermeulen), 'De Jongen' (DE MAAN), 'Bent' (TAS) en 'Don Quichot' (Het Ongerijmde). Op tv was Bert een tijdlang een vast personage in 'Thuis', 'Familie', 'Spoed' en 'Emma'. Hij vertolkte ook gastrollen in een handvol Vlaamse series en films.

Steve De Schepper speelde als freelance acteur in tal van producties bij verschillende gezelschappen zoals De Korre, Arca, KNS, Malpertuis en Het Gevolg. Daarnaast was hij als vast acteur een periode verbonden aan NTGent en was hij een van de Bloedgroepacteurs van Sam Bogaerts. In het jeugdtheatercircuit speelde hij bij Taptoe, HETPALEIS, Herwig de Weerd, 4Hoog en Kollektief D&A. Hij speelde in de musicals 'Kuifje en de Zonnetempel', 'Daens' en 'Fiddler on the Roof'. Tevens richtte hij met de Spelersgroep Ernst/serieus zijn eigen succesvolle theatergezelschap op. Hij werkt ook regelmatig mee aan producties van het Nederlandse gezelschap Opera Zuid: hij was te zien in 'Cendrillon', 'Falstaf', 'Le Nozze di Figaro', 'Barbe Bleue' en 'Pagliacci'. Op televisie speelde Steve ontelbare gastrollen in de meest diverse series, o.a. 'Kris en Co', 'Ons Geluk', ... en hij vertolkte de rol van Serge in 'Familie'.

Katrien De Becker volgde haar toneelopleiding aan de Studio Herman Teirlinck en studeerde af in 1993. Sindsdien speelde ze ondermeer bij Theater Antigone, Arca theater, Raamtheater en de Paardenkathedraal (Utrecht). Met dat gezelschap sleepte ze in 2008 een nominatie voor de Theo d'Or in de wacht, voor haar rol als Charlotte in 'Nachtwake' van Lars Norèn. De laatste jaren speelde ze in voorstellingen van Theater aan de Stroom en van het gezelschap O'Kontraire waar ze nu actief is. Ze werkte ook samen met Herbert Flack voor de productie 'De dame met het hondje'. Sinds 2009 is ze te zien als June in de serie 'Familie' en ze speelde ook verschillende rollen in series als 'Wittekerke', 'Spoed', 'Sedes en Belli', 'Happy Singles' en 'Recht op recht'. Dit seizoen speelt ze ook mee in de productie 'Kassa, kassa' van de Komedie Compagnie.

Johny Voners studeerde aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel. Zijn leraar was Nand Buyl. Eind jaren '60 trad hij een aantal seizoenen op met de cabaretgroepen Malingenkolder en Mam'sel. Van 1971 tot 1975 was hij verbonden aan de Koninklijke Vlaamse Schouwburg te Brussel en van 1976 tot 1983 aan het Fakkeltheater te Antwerpen. Hij stapte de vrije sector in met een aantal producties, samen met Janine Bischops. Ondertussen bouwde hij ook een indrukwekkende tv-loopbaan uit met 'Axel Nort', 'Beschuldigde sta op', 'De Collega's', 'Het Pleintje', en een hele rits afzonderlijke tv-spelen. Vanaf 1989 speelt hij Xavier Waterslaegers, een vaste pion van 'FC De Kampioenen'. In 2001 realiseerde Johny een oude droom: hij bouwde een Aznavour-repertoire uit van ongeveer 45 liedjes en trok ermee langs alle Vlaamse podia. De obligate cd 'Aznavoners' volgde. 'Aznavoners' gaat inmiddels weer af en toe op pad.

HET WORM IN BEWEGING

Ter gelegenheid van zijn vijfde verjaardag trakteert theatergezelschap Het Worm ons op een stevige tragikomedie van Alan Ayckbourn. Er zit genoeg tekst aan voor een cast van zes man, onder wie acteur en stichtend lid Bert Vannieuwenhuysse (ook bekend van tv) en niemand minder dan Johnny Voners (nog bekender van tv).

We treffen Vannieuwenhuysse en Voners in de cafetaria van het Wemmelse gemeenschapscentrum De Zandloper, waar de repetities en de première plaatshebben. Voners trakteert, maar we verzaken aan de dagschotel en houden het bij koffie. We weten van de twee acteurs dat ze allebei aan het Conservatorium van Brussel studeerden, maar daar zaten wel meer dan veertig jaar tussen. Onze eerste vraag is dus hoe Johnny Voners bij Het Worm terecht is gekomen.

“Ik ben ten eerste al een paar keer komen kijken naar het Worm en dat zijn allemaal getalenteerde mensen,” luidt het antwoord. “Met weinig middelen iets moois afleveren, is bewonderenswaardig. Maar de samenwerking is er vooral gekomen nadat Danny en Machteld Timmermans van het Mechelse gezelschap Het Ongerijmde Bert en mij een paar jaar geleden hebben gevraagd om in Don Quichot te spelen. Zo hebben we elkaar leren kennen. Theater draait niet alleen om een stuk of een auteur, het is ook een ontmoeting met mensen waarmee je graag speelt, waarbij je je op je gemak voelt en waarmee je plezier maakt. Ik ben graag bij Bert en zijn ploeg.” “Ik heb het hem eigenlijk nog nooit gezegd, maar ik ben al lang onder de indruk van Johnny,” pikt Vannieuwenhuysse in. “Een van de eerste tv-programma’s waarvan ik als jonge gast onder de indruk was, was Het pleintje, waarin hij op een straffe manier een wilde artiest speelde. Ik was ook al een paar jaar van plan dit stuk met het Worm te spelen. Nu het er dan van kwam, leek het me een evidente keuze om Johnny te vragen.”

Je hebt toch wel eens eerst de tekst gelezen?

Johnny Voners: Het toeval wil, en ik lieg niet, dat Ayckbourn een van mijn favoriete auteurs is. Ik heb vroeger nog verschillende van zijn stukken gespeeld. Hij is een man met een bijzonder opmerkingsvermogen. Hij kan mensen op de scène zetten die ogenschijnlijk naar elkaar luisteren, maar eigenlijk met zichzelf bezig zijn. In zijn dialogen voel je dat de personages wel met elkaar spreken, maar ondertussen aan iets anders denken. Bij

hem gaat het om de kleine kanten van de mensen. Ik hou niet van gratuite komedies van “lach of ik schiet.” Dit heeft inhoud. Je zou het een pijnlijke komedie kunnen noemen, die vandaag nog altijd heel herkenbaar is.

Ayckbourn is een van de populairste en productiefste schrijvers van typisch Britse tragikomedies uit de twintigste eeuw. Waarover gaat dit stuk?

Vannieuwenhuysse: De oorspronkelijke titel luidt Absurd person singular, en het dateert uit 1972. Een paar jaar later stond het in de KVS, wellicht toen Johnny daar net vertrokken was (Voners speelde van 1971 tot 1975 bij de KVS, mb).

Voners: Toen heette het Driemaal Kerstmis. In Engeland is het een traditie dat burens ’s middags een paar uur samenkomen voor een drink, voor ze thuis met hun familie Kerstmis vieren. In het stuk zie je drie van die drinks, in drie opeenvolgende jaren, met drie dezelfde koppels, waartussen de verhoudingen elke keer wat veranderen.

Vannieuwenhuysse: Wij hebben de handeling verplaatst naar oudejaarsavond, het moment waarop mensen bij ons vaak een balans opmaken. En we hebben ook de titel veranderd: Een twee drie, wie beweegt er nie? is een kinderspelletje dat ook in het stuk verweven zit, en dat de perfecte metafoer is voor wat er in de loop van het stuk gebeurt. Het hoofdmotief is de manier waarop mensen zich positioneren binnen een kennissenkring. De mate waarin de personages in elkaar geïnteresseerd zijn, hangt vooral af van de mogelijkheden die ze daarbij zien om te stijgen op de maatschappelijke ladder.

Hoe zal dat er allemaal uitzien op de scène?

Vannieuwenhuysse: Het Worm heeft veel affiniteit met dit soort subtiel teksttheater, maar dit stuk is ook geschreven met een hyperrealistisch decor in het achterhoofd, en dat vinden we minder interessant. Wij zoeken naar een creatieve oplossing in een abstractere vorm die toch nog voldoende verband houdt met de wereld die we allemaal kennen.

Is er een budget voor champagne op de scène?

Vannieuwenhuysse: Er wordt eigenlijk vooral gin-tonic gedronken. Daaraan zie je hoe relevant het stuk vandaag de dag nog is. (Lacht)

(Interview: Michaël Bellon)

Ook dat nog ...

SALTO FESTIVAL ZOEKT MEDEWERKERS!

Op dit moment zijn wij volop bezig met de organisatie van het nieuwe stadsfestival Salto, dat plaatsvindt op zaterdag 11 en zondag 12 juli in het stadscentrum van Menen. Op het programma: circus, muziek, straattheater, dans, installatiekunst en nog veel meer. Eén van de belangrijkste troeven van het festival moet de interactie met en betrokkenheid van het publiek worden. Zo plannen wij een – door Dirk Opstaele geregisseerde – creatie waarvoor we rekenen op de medewerking van enthousiaste Menenaars en streekgenoten. Ook u kunt daarin een rol spelen...

GEZOCHT: 42 BEMANNINGSLEDEN DANSERS / ACTEURS / PERFORMERS / ZANGERS

U bent minstens 14 jaar en u beweegt, acteert of zingt graag? U wilt wel eens deel uitmaken van een enig totaalspektakel rond het mythische Moby Dick-thema, samen met professionele performers? Dan is dit uw kans! U hoeft echt geen volleerd ballerina, zanger of acteur te zijn, zolang u maar enthousiast bent. Wij zorgen samen met Ensemble Leporello voor de nodige professionele ondersteuning en begeleiding.

Wat verwachten wij van u?

- op zaterdag 25 april neemt Karel Waignein een groepsfoto van onze bemanning.
- op zaterdagavond 11 juli neemt u deel aan onze ludieke Salto-stoet en aan het totaalspektakel, dat nog eens herhaald wordt op zondag 12 juli.
- daaraan voorafgaand zullen enkele repetities gehouden worden.

Monster aan op onze walvisvaarder en beleef een onvergetelijk avontuur! Zowel individuen als verenigingen zijn welkom.

Interesse? Bel als de bliksem naar CC De Steiger (Bart Bogaert of Philippe Seys, 056 51 58 91) of stuur een mailtje naar info@saltofestival.be.

VOOR UW AGENDA: VOORSTELLING NIEUW SEIZOEN

Het seizoen 2014-2015 loopt stilaan op zijn laatste benen. Hopelijk zult u er enkele fijne herinneringen aan bewaren. Wij zouden het bijzonder fijn vinden u ook volgend seizoen weer in onze zalen te mogen verwelkomen. We popelen reeds om u onze plannen uit de doeken te doen. Noteer daarom al de datum van onze seizoensvoorstelling in uw agenda: **VRIJDAG 5 JUNI OM 20.15 U.**

In de kijker ...

DIT IS GEEN DROOM

door Unieke Zaken

Steekkaart van de voorstelling

Familievoorstelling voor iedereen vanaf 4 jaar

Datum: zaterdag 28 maart om 15.00 u. in de studio

Regie: Martin Hofstra

Idee en spel: Peter Bolten, Arjan Bouwmeester en
Mirjam Morsch

Toneelbeeld: Linda Anneveld

Techniek: Gijs Steenbergen

In 't kort

'Dit is geen droom' is een aanstekelijk theateravontuur dat barst van de verbeeldingskracht. Unieke Zaken brengt een wervelende mix van objecttheater, mime en muziek.

Over de voorstelling

'Dit is geen droom' is een surrealistisch theatersprookje gebaseerd op de schilderijen van schilder René Magritte. Een fantasierijk theateravontuur voor iedereen vanaf 4 jaar in een aanstekelijke mix van objecttheater, mime, goocheltrucs, fysiek/visuele humor en muziek.

In deze voorstelling komt een museum tot leven. Drie figuren stappen uit hun schilderij en nemen je mee naar een wereld waarin niets is wat het lijkt. Ze handelen en doen de gewoonte dingen, maar dan net even anders. Ze verrassen en verbazen, zoals dat ook in een droom gebeurt.

Unieke Zaken

Unieke Zaken is een jeugdtheatergezelschap met Alkmaar als thuisbasis. Sinds 1990 hebben artistiek leiders Peter Bolten en Mirjam Morsch 30 producties gerealiseerd, die ruim 3.000 keer zijn gespeeld voor bijna 450.000 bezoekers. De vaste kern van vijf mensen wordt per project aangevuld met gasten (regisseurs, spelers, musici, ontwerpers...).

Met kwalitatief hoogstaande beeldende theatervoorstellingen wil Unieke Zaken het publiek meenemen naar werelden vol fantasie. Het gezelschap wil kinderen (en hun begeleiders) een bijzondere theaterervaring laten beleven, hen prikkelen, ontroeren, verrassen, laten lachen, uitdagen en aanzetten tot nadenken. Daartoe is een eigenzinnige mengeling van beeldend theater, muziek, tekst, objecten en mime ontwikkeld. De theatervorm van Unieke Zaken is toegankelijk, speels en humorvol en barst van de verbeeldingskracht.

In 2003 ontving Unieke Zaken de Noord-Hollandse Theatertrofee, omwille van de unieke plaats die het gezelschap inneemt in de Nederlandse theaterwereld. In 2005 won het gezelschap een Zilveren Krekel voor 'Cinema Victoria' (regie: Jakop Ahlbom). Uit het juryrapport: "Cinema Victoria is opnieuw een zwijgende voorstelling. Maar wel een die de tongen beroert. Want in Cinema Victoria rollen alsof het vanzelfsprekend is, verschillende lagen van fictie en realiteit door en over elkaar. Ahlbom schuift film en spel in en uit elkaar en combineert op fascinerende wijze timing, tempo, ritme, oog voor detail en humor."

Unieke Zaken was reeds verschillende keren in CC De Steiger te gast.

